

The King's Road of Descent

Palm Sunday (John 12:12-24)

Ari Savuoja

Sermon in Finnish at St. Luke's Chapel, 24 March 2013

Translation, Interpretation into English & Picture

by Bastian Fähnrich

John 12: 12-24

12 The next day the great crowd that had come for the festival heard that Jesus was on his way to Jerusalem. 13 They took palm branches and went out to meet him, shouting,

“Hosanna!”

“Blessed is he who comes in the name of the Lord!”

“Blessed is the king of Israel!”

14 Jesus found a young donkey and sat on it, as it is written:

*15 “Do not be afraid, Daughter Zion;
see, your king is coming,
seated on a donkey’s colt.”*

16 At first his disciples did not understand all this. Only after Jesus was glorified did they realize that these things had been written about him and that these things had been done to him.

17 Now the crowd that was with him when he called Lazarus from the tomb and raised him from the dead continued to spread the word. 18 Many people, because they had heard that he had performed this sign, went out to meet him. 19 So the Pharisees said to one another, “See, this is getting us nowhere. Look how the whole world has gone after him!”

20 Now there were some Greeks among those who went up to worship at the festival. 21 They came to Philip, who was from Bethsaida in Galilee, with a request.

“Sir,” they said, “we would like to see Jesus.” 22 Philip went to tell Andrew; Andrew and Philip in turn told Jesus.

23 Jesus replied, “The hour has come for the Son of Man to be glorified. 24 Very truly I tell you, unless a kernel of wheat falls to the ground and dies, it remains only a single seed. But if it dies, it produces many seeds.

The people gathered along the roadside shouting and cheering to Jesus as to a coming king. They spread palm leaves onto the road proclaiming and celebrating a great victory.

Many contemporaries of Jesus assumed that he would be the new king of Israel. A king who would let Israel become her own independent state, free from the Roman Empire. Israel would gain independence. The Jews dreams and aspirations were to bring about freedom by means of militant force. However, the Prophets of the Old Testament spoke of other means, which eventually Jesus chose, and he refrained from military power or other violent means.

” All who draw the sword will die by the sword.” (Matthew 16:52)

The Prophets had promised that once would come a new king who would save Israel. Now the people thought that in Jesus this king had eventually come. They were right, Jesus was indeed a king, but Jesus kingship is different than they had dreamt of and wished for. His kingship doesn't come by force and violence, but by humility and love.

Also, the Pharisees and leaders of the Jews realised that the people believes in the promised king. But to the them the palm branches weren't a sign of good news but a message of provocation, about a coup of taking over the government from the Romans. It made them keep their own interests and turn to use violence.

When Jesus the Lord changed water to wine at the Cananite wedding, he said to his mother: “My hour has not yet come.” (John 2:4). But now when Jesus was making the last steps of his life, he says: “The hour has come for the Son of Man to be glorified. Very truly I tell you, unless a kernel of wheat falls to the ground and dies, it remains only a single seed. But if it dies, it produces many seeds.”

It seems that Jesus' disciples didn't understand what Jesus meant by the dying kernel of wheat. Only after Easter they understood that by using this figure of speech Jesus

had referred to his death on the cross. Suffering and shame were the means of Jesus, the means by which he achieved his end: to conquer death and gain freedom from sin, and get peace with God.

From this day on, we as followers of Jesus, are called to travel along the same road: the road of humility and lowness, not the road of glory, success and highness. And for us it has never been easy to understand the means that Christ gave us, and it is much more difficult to really apply those means.

When Jesus talked about his suffering and his death as the road of freedom, the disciples were astonished. Some of them only saw their own need of freeing Israel from the Roman power, and to reach this aim, Jesus seemed to have the right means.

But our Lord wasn't lifted onto a war horse or on a gold-plated throne, but he was risen up on the cross, defamed on the tree of shame.

When Jesus told them about that, they didn't understand it at all at the time. Only later on they were able to understand.

The road of suffering wasn't an easy walk for our Lord as a human. He was true God, but also truly human. His agreeing and submission to God's plan demanded from him obedience and an unbelievably deep love towards us.

A kernel of wheat must die and be buried in the earth that it can bring forth life to the wheat grass. The death of one brings life to the other, the shame of one brings glory to the other.

4 Love is patient, love is kind. It does not envy, it does not boast, it is not proud. 5 It does not dishonor others, it is not self-seeking, it is not easily angered, it keeps no record of wrongs. 6 Love does not delight in evil but rejoices with the truth. 7 It always protects, always trusts, always hopes, always perseveres.

(1 Corinthians 13:4-7)

Our Lord gave us an example, how we should live, to live by love. Loving is not easy. Only loves brings life and freedom.

John 8:36: "If the Son sets you free, you will be free indeed."

Without the cross, without our Lord's death and sacrifice there is no freedom of the penalty of sin, no freedom from the penalty of death, no freedom to live forever.

Today, I and you may believe this good news, the gospel, and claim it for ourselves: Christ suffered for us and died in our place! So you and I get to be free and joyful children of God, if we want to receive his love and forgiveness.

In this freedom and joy we may go out to serve our fellow human beings in word and deed. We are enabled by Christ to help and love them, and to tell them about this great freedom and joy. We tell them about the eternal life that we enjoy, thanks to Jesus, who went down the road to death on our behalf.

Kunnian kuninkaan alennustie

Palmusunnuntai (Joh. 12: 12-24)

Ari Savuoja

Saarna pyhän Luukkaan kappelissa 24.3.2013

Joh. 12: 12-24

Seuraavana päivänä levisi tieto, että Jeesus oli tulossa Jerusalemiin. Ihmiset, joita oli saapunut juhliille suurin joukoin, ottivat palmunoksia ja menivät häntä vastaan huutaen:

- Hoosianna!

Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä,
Israelin kuningas!

Jeesukselle tuotiin aasi, ja hän nousi sen selkään, niin kuin on kirjoitettu:

- Älä pelkää, tytär Siion,
sinun kuninkaasi tulee!

Hän ratsastaa nuorella aasilla.

Opetuslapset eivät vielä tuolloin ymmärtäneet tätä, mutta kun Jeesus oli kirkastettu, he muistivat, että hänestä oli näin kirjoitettu ja että hänelle myös oli tapahtunut niin.

Ne, jotka olivat olleet Jeesuksen mukana, kertoivat, miten hän kutsui Lasaruksen haudasta ja herätti hänet kuolleista. Tämän vuoksi, kuultuaan millaisen tunnusteen Jeesus oli tehnyt, ihmiset lähtivät joukolla häntä vastaan. Fariseukset puhuivat keskenään: "Näettekö? Mikään ei auta. Koko maailma juoksee hänen perässään."

Niiden joukossa, jotka olivat tulleet juhliille rukoilemaan Jumalaa, oli myös muutamia kreikkalaisia. Nämä tulivat Filippuksen luo - sen, joka oli Galilean Betsaidasta - ja sanoivat: "Me haluaisimme tavata Jeesuksen." Filippus meni puhumaan asiasta Andreakselle, ja sitten he molemmat menivät Jeesuksen puheille.

Jeesus sanoi heille:

"Hetki on tullut: Ihmisen Poika kirkastetaan. Totisesti, totisesti: jos vehnänjyvä ei putoa maahan ja kuole, se jää vain yhdeksi jyväksi, mutta jos se kuolee, se tuottaa runsaan sadon."

Ihmiset tungeksivat teiden reunoilla huutamassa ja hurraamassa Jeesukselle kuin tulevalle kuninkaalle. Palmun oksia heitettiin tielle juhlistamaan suurta voittoa.

Monet Jeesuksen ajan ihmiset luulivat, että nyt Jeesuksesta tulisi Israelille uusi kuningas, joka vapauttaisi Israelin valtion itsenäiseksi Rooman valtakunnan

alaisuudesta. Israel itsenäistyisi vihdoinkin. Juutalaisten unelma ja kuvitelma oli, että vapaus saavutettaisiin sotilaallisesti vallankäytön avulla. Kuitenkin Vanhan testamentin profeetat olivat puhuneet myös toisenlaisesta tiestä, jonka Jeesus sitten valitsi.

"Joka miekkaan tarttuu, se miekkaan kaatuu!" (Matt. 26:52)

Profeetat olivat luvanneet, että kerran tulee uusi kuningas, joka pelastaa Israelin. Nyt ihmiset ajattelivat sen kuninkaan tulleen. He olivat oikeassa, kuningas hän olikin, mutta Jeesuksen kuninkuus oli erilaista, mitä he kuvittelivat. Se ei ollut valtaa ja väkivaltaa, vaan nöyryyttä ja rakkautta.

Myös fariseukset ja kansan muut johtomiehet tunnistivat, että kansa uskoo Jeesuksen olevan luvattu kuningas, mutta heille palmun oksat eivät olleet viesti ilouutisesta, vaan viesti provokaatiosta, viesti mahdollisesta vallankaappauksesta. Se sai heidät pitämään huolta omasta asemastaan ja turvautumaan väkivaltaan.

Kun Herra oli Kaanaan häissä muuttanut veden viiniksi, hän sanoi äidilleen: "Minun aikani ei ole vielä tullut ..." (Joh. 2:4) Nyt, kun hän oli käymässä kohti viimeisiä päiviään, Hän sanoo:

"Hetki on tullut: Ihmisen Poika kirkastetaan. Totisesti, totisesti: jos vehnänjyvä ei putoa maahan ja kuole, se jää vain yhdeksi jyväksi, mutta jos se kuolee, se tuottaa runsaan sadon."

Vaikuttaa siltä, että opetuslapset eivät ymmärtäneet, mitä Jeesus tarkoitti vehnänjyvän kuolemalla. Vasta pääsiäisen jälkeen, he tajusivat Jeesuksen viitanneen ristinkuolemaansa. Kärsimys ja häpeä olivat Jeesuksen välineet, joilla hän pääsi päämääräänsä: kukistaa kuolema ja voittaa vapaus synnistä ja saada rauha Jumalan kanssa.

Siitä lähtien meitä, hänen seuraajiaan, on kutsuttu kulkemaan samaa tietä: nöyrytyksen ja alhaisuuden tietä, ei kunnian, menestyksen ja ylhäisten tietä. Mutta Herramme meille antamat välineet eivät ole koskaan olleet meille helppoja käsittää, eivätkä varsinkaan helppoja toteuttaa.

Kun Jeesus puhui kärsimyksensä ja kuolemastaan todellisen vapauden tienä, opetuslapset hämmästyivät. Jotkut heistäkin näkivät vain omat tarpeensa vapautta

Israel itsenäiseksi Rooman vallan alta ja siihen tarkoitukseen Jeesus näyttä olevat hyvä ratkaisu ja keino.

Mutta Herraamme ei korotettu sotahevosen selkään tai kullatulle valtaistuimelle, vaan hänet ylennettiin ristille, häpäisypuulle.

Kun Jeesus puhui heille tästä, he eivät käsittäneet asiaa siinä tilanteessa lainkaan. Vasta myöhemmin he sen tajusivat.

Kärsimyksen tie ei ollut helppo myöskään Herrallemme itselleen ihmisenä. Hän oli paitsi todellinen Jumala, niin myös todellinen ihminen. Suostuminen Jumalan suunnitelmaan vaati häneltä äärimmäisen lujaa kuuliaisuutta ja käsittämättömän syvää rakkautta meitä kohtaan.

Vehnänjyvän on kuoltava ja se pitää haudata maahan, jotta se voi antaa elämän vehnä-kasville. Toisen kuolema tuo toiselle elämän, häväistys tuo toiselle kunnian.

4. Rakkaus on kärsivällinen, rakkaus on lempeä. Rakkaus ei kadehdi, ei kersku, ei pöyhkeile, 5. ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaa etuaan, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, 6. ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee totuuden voittaessa. 7. Kaiken se kestää, kaikessa uskoo, kaikessa toivoo, kaiken se kärsii. (1. Kor. 13: 4-7)

Herramme antoi meille esimerkin, miten meidän on toimittava, jotta toimisimme rakkauden mukaan. Rakastaminen ei ole helppoa.

Vain rakkaus tuo elämän ja vapauden.

Joh. 8: 36: "Jos Poika vapauttaa teidät, te olette todella vapaita. "

Ilman ristiä, ilman Herramme kuolemaa ja ilman hänen uhriaan ei ole vapautta synnin rangaistuksesta, ei ole vapautta kuoleman tuomiosta, ei ole vapautta elää ikuisesti.

Minä ja sinä saamme tänäänkin uskoa myös omalle kohdalle tämän ilosanoman, evankeliumin: Kristus kärsi meidän puolestamme ja kuoli meidän sijastamme! Niinpä sinä ja minä saamme olla vapaita ja iloisia Jumalan lapsia, jos tahdomme hänen rakkautensa ja anteeksiantamuksensa ottaa vastaan.

Tästä ilosta käsin saamme olla palvelemassa lähimmäisiämme sanoin ja teoin.
Saamme olla auttamassa ja rakastamassa heitä ja kertomassa myös heille tästä
suuresta ilosta ja iankaikkisesta elämästä.